



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Malvm Svmmi Mali Sive De infinita grauitate peccati mortalis Libri Qvinq[ve]

Pelecycus, Johannes

Monachii, 1615

V. Deus, pro sua in genus humanum liberalitate & benignitate, homo fieri
voluit, vt pro illius peccato satisfaceret.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52025)

suppereret, minus malum peccatum foret, quin boni aliquid includeret, quo Deus ad auxilium ferendum necessario induceretur.

CAPVT V.

Deus, pro sua in genus humanum liberalitate ac benevolentia, homo fieri voluit, ut pro illius peccato satisfaceret.

ID docet D. Ioannes his verbis: *Cap. 3. 16.* Sic Deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret, ut omnis qui credit in illum non pereat, sed habet vitam aeternam. Et D. Paulus: *Rom. 5. 8.* Commendat autem charitatem suam Deus in nobis, quoniam cum adhuc peccatores essemus, Christus pro nobis mortuus est. Et ibidem: *ubi abundavit delictum, superabundavit gratia.* Et: *Deus autem, qui dives est in misericordia, propter nimiam charitatem suam, qua dilexit nos, & cum essemus mortui peccatis,*

catis, conuificauit nos Christo. Et: Ap- Tit. 2. ix.
 paruit gratia Dei saluatoris nostri om-
 nibus hominibus &c. Et: Cum appa- Tit. 3. 4.
 ruit benignitas & humanitas saluato-
 ris nostri Dei, non ex operibus iustitia,
 qua facimus nos, sed secundum miseri-
 cordia suam saluos nos fecit &c. Quæ
 omnia testimonia, Dei liberam
 & non necessariam charitatē in
 nobis liberandis ostendunt. Ex
 iisdē credimus nō Patrem æter-
 nū, nec spiritū sanctū, sed filium
 unigenam Dei, verbū Patris, splen-
 dorē gloria, & figurā substantia eius,
 hominem esse factum adeoque
 Christū, pro peccato satis fecif-
 se; idq; iuxta Gregorium nostrū, To. 4. dist.
 cōueniēter tres ob causas. Prima q. 1. p. 4.
 est, vt sic verbo, per quod ōnia,
 tanquam per exemplar quoddā
 facta sūt, creatura vniretur, quo-
 niā illius peculiariter exprimit
 similitudinem; quæ autē similia
 sunt, cōuenientius copulantur.

T 4 Secun-



UNIVERSITÄTS-
 BIBLIOTHEK
 PADERBORN

Secunda; quoniam maximè decuit, ut illa persona in diuinis naturæ humanæ coniungeretur, per quam genus humanum peculiari quadam ratione docendum erat; ea verò persona verbum est diuinum, iuxta illud: Fons sapientiæ verbum Dei in excelsis; ita enim sumus à Patre æterno, per suum verbum edocti, sicut docetur discipulus verbo Magistri. Tertia, quoniam scopus incarnationis fuit instauratio diuinæ imaginis, quæ in nobis erat per peccatum deformata, atque adeo adoptio filiorum Dei, ad quam admissi sumus. Itaque maximè decuit incarnari Verbum diuinum, quod est naturalis imago Patris, idemque consubstantialis filius, ut ita imago illa in nobis quasi impressione diuini sigilli repararetur.

Ut

Ut enim
depi
perini
nequi
beatu
tabul
do il
tris fil
tris,
fectu
imag
ceret
uenio
lem
perer

Christi
d

Vt enim forma aliqua in tabulis depicta, sordibusque aliunde superiniectis oblitterata, instaurari nequit, nisi eius præsentia adhibeatur, ad cuius speciem primò tabula depicta fuit; eodem modo ille vndequaque bonus Patris filius, imago & character Patris, ad nostras regiones profectus est, vt hominem ad sui imaginem factum denuo reficeret. Fuit ideo etiam conueniens, vt per filium naturalem adoptionem filiorum reciperemus.

CAPVT VI.

Christus ea solum de causa in mundum venit, vt pro peccatis satisfaceret, hominemque redimeret.

T, Id